

opdrage folk, men det ved jeg godt at fru Mette Frederiksen meget gerne vil.

Første næstformand (Svend Auken):

Det er min opgave at give hr. Søren Søndergaard ordet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg da godt lige byde fru Mette Frederiksen velkommen i klubben. Det er en æresbetegnelse at blive kaldt gammelkommunist af hr. Rohde. Det er vi mange der har prøvet, og det føles godt, hver gang han gør det, synes jeg.

Men derudover vil jeg sige til hr. Rohde: Vi var så enige om, TV 2 ikke er godt nok, som det er. Men, siger hr. Jens Rohde, i forbindelse med privatiseringen laver vi bare nogle klare public service-krav, og så bliver det bedre.

Men så må man jo stille sig spørgsmålet: Er grunden til, at TV 2 ikke har været godt nok, og at der bl.a. er alle de amerikanske serier, bare, at der ikke har været nogen klare public service-krav? Er det virkelig årsagen? Eller er årsagen ikke lige præcis, at man har haft vanskeligheder med at få stationen til at hænge sammen, medmindre man pumpede de billige amerikanske serier ind i lange baner i modsætning til at tage danskproducerede programmer?

Er kendsgerningen ikke stadig væk, at i det øjeblik vi opgiver kontrollen med TV 2, så har vi ikke mulighed for at forbedre den situation, for så skal TV 2 ene og alene eksistere på markedsvilkår, og så er der ikke mulighed for at lave bedre programvirksomhed?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Må jeg ikke indledningsvis sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg på ingen måde kan se det som en æresbetegnelse at blive kaldt kommunist eller gammelkommunist, og heller ikke, selv om det er hr. Jens Rohde, der er afsender af det.

Når jeg på ingen måde ser det som en ære at blive sammenlignet med dem, hænger det jo sammen med – her skal jeg måske bede hr. Jens Rohde om at studere sin kommunisme lidt bedre en anden gang – at kommunister godt kan lide monopol. Kommunismen bygger på en grundlæggende tro på, at staten kan det hele, og det er lige præcis det, der er min angrebsflade i forhold til regeringen, fordi regeringen med hr. Jens Rohde i spidsen tror på, at markedet kan det hele.

Det eneste, vi ønsker at afsøge i den her mediediskussion, er et alternativ til det kommercielle. Det er, at når danskerne tænder for fjernsynet om aftenen, så skal der være et kvalitativt alternativ til det kommercielle. Der skal være mulighed for at se og lytte til en ordentlig nyhedsdækning, og der skal være ordentlige børne- og ungdomsprogrammer. Vi vil have danske film, ikke kun amerikanske. Det er det, jeg gentagne gange har bedt regeringen svare på: Hvorfor vil man ikke være med til at sikre danskerne et alternativ til det amerikanske og til det kommercielle?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Lad mig minde om, at forespørgslen i dag handler om rapporternes indhold og forudsætninger, altså beslutningsgrundlaget for en privatisering af TV 2. Jeg mener faktisk, at konklusionerne på rapporterne er meget optimistiske. De forudsætter bl.a., at Danmark skal opleve en økonomisk optur med en stigning i bruttonationalproduktet på 4 pct., og at TV 2's andel af det samlede reklamemarked skal øges på trods af fremkomsten af radiostationer, nye mobile tjenester og nye reklamemuligheder via internettet. Det er rapporternes forudsætninger, jeg gerne vil have diskuteret her og have Venstres ordfører hr. Jens Rohde til at svare på.

Det andet er, at jeg gerne vil gentage endnu et spørgsmål fra tidligere: Har statsministeren besvaret det åbne brev, som blev sendt af tidligere formænd og TV 2-direktører?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg skal sige til hr. Naser Khader, at jeg ikke er bekendt med ordlyden i statsministerens svar, men jeg ved, at statsministeren har svaret, for det har jeg selv spurgt statsministeren om. Jeg har bare endnu ikke fået oversendt svaret.

Nu hæfter hr. Naser Khader sig jo meget ved det. Det er jo sådan blevet det store orakel, nemlig de her tidligere chefer, hvor en af dem måske også har skrevet noget af talen for hr. Naser Khader, det ved jeg ikke. Man skal bare huske, hvad det er for et politisk tilhørsforhold, nogle af dem har, og at de måske har en selvstændig politisk og ideologisk pointe i at gå imod privatiseringen.

Synspunkterne er i hvert fald kendt på forhånd. Jeg betragter ikke disse tidligere chefers skrivelse som en stærkt tiltagende kritik, heller